

Nr 666.

Lag

om ändring i byggnadslagen den 30 juni 1947 (nr 385);

given Drottningholms slott den 21 december 1949.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 23, 39, 44, 46, 53, 58, 65, 66, 69, 71, 137—141 och 160 §§ samt överskriften framför 137 § byggnadslagen den 30 juni 1947 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

¹ Riksdagens skrivelse 1949: 397.

23 §.

Kan överenskommelse i ersättningsfrågan icke träffas, skall den som vill framställa ersättningsanspråk instämma sin talan till expropriationsdomstolen i den ort där marken är. Jämväl staden äger påkalla prövning av ersättningsfrågan enligt vad nu sagts.

Staden skall vidkännas å ömse sidor uppkomna kostnader å målet, såframt ej domstolen med hänsyn till omständigheterna finner skäligt anorlunda förordna.

39 §.

Har å — — — mot lösen.

Twist om ersättning eller lösen prövas av expropriationsdomstolen.

I fråga — — — medgiver det.

44 §.

Är mark — — — tillstånd därtill.

Kan kostnaden — — — lösa marken.

Kunna staden och markägaren icke enas om det belopp till vilket värdestegringen skall beräknas, skall det på talan av endera parten bestämmas av expropriationsdomstolen. Kostnaden i sådant mål skall gäldas av staden, såvitt ej med hänsyn till omständigheterna annat finnes skäligt.

46 §.

Äro enligt — — — talan därom.

Erlägger den som berättigats lösa ej löseskillingen, vare ägare av annan tomtedel berättigad lösa efter det åsatta värdet, såframt han gör anmälan därom hos expropriationsdomstolen inom tre månader efter det löseskillingen skolat erläggas och styrker att han nedsatt den på återstoden av tomten belöpande löseskillingen hos länsstyrelsen. Äro i sådant fall flera som vilja lösa, bestämmes företrädet mellan dem efter nyss stadgade grunder.

53 §.

Skall enligt — — — förordna härom.

Den som förfogar över området är pliktig att deltaga i kostnaden för trafikledens anordnande i den mån han kan anses hava nytta av denna. I kostnaden inräknas ersättning för intrång som genom trafikleden tillskynas honom. Uppstår twist om skyldighet att deltaga i kostnaden, skall tvisten på talan av endera parten avgöras av expropriationsdomstolen. Kostnaden i sådant mål skall gäldas av staden, såvitt ej med hänsyn till omständigheterna annat finnes skäligt.

58 §.

Ersättning varom i 56 och 57 §§ sägs skall beräknas efter medelvärdet å all gatumarken framför tomten eller, i fråga om gatukors, å den mark som ingår i gatukorset; dock skall vägmark som avses i 57 § första stycket icke tagas i beräkning. Värdet av själva marken skall, efter de grunder vilka gälla för uppskattning av gatumark som avstås till staden, uppskattas utan hänsyn till kostnad som staden vidkänts för markens iordningställande.

65 §.

Twist om ersättning för gatumark prövas av expropriationsdomstolen på talan av endera parten. Kostnaden i sådant mål skall gäldas av staden, såvitt ej med hänsyn till omständigheterna annat finnes skäligt.

66 §.

Då ersättning för gatumark blivit bestämd, vare ny ägare av tomt eller kvartersmark, som berörts av åtgärden, bunden i samma omfattning som förre ägaren.

69 §.

Svarar den — — — hänsyn därtill.

Beträffande tvist om bidrag till gatubyggnadskostnad skall vad i 65 § stadgas äga motsvarande tillämpning.

71 §.

Den som — — — staden skadeslös.

Finnes å — — — ersättning därför.

Beträffande tvist om ersättningen skall vad i 65 § stadgas äga motsvarande tillämpning.

III. Om bestämmande och erläggande av lösen m. m.

137 §.

Med avseende — — — §§ stadgas.

I mål, som eljest enligt denna lag skall upptagas av expropriationsdomstol, skola bestämmelserna om domstol och rättegång i expropriationsmål i tillämpliga delar gälla, där ej annat är särskilt stadgat.

138 §.

I fall — — — om stämning.

Ogillas yrkande om inlösen, gälle i fråga om rättegångskostnad vad där- om i allmänhet är stadgat.

139 §.

Har ägare — — — om inlösen.

Expropriationsdomstolen skall för varje ägare åsätta hans tomtedel särskilt värde.

140 §.

Uppkommer i mål angående inlösen av mark tvist om rätt eller plikt att lösa, skola bestämmelserna i 37 och 38 §§ lagen om expropriation äga tillämpning först sedan det genom lagakraftätagande dom blivit avgjort att inlösen skall äga rum.

141 §.

Bestämmelserna i — — — i stadsplan.

Är fråga om att mark som ingår i tomt skall inlösas av anledning varom förmäles i 46 eller 47 §, skall i stället för bestämmelserna i 26 § andra stycket lagen om expropriation gälla, att till expropriationsdomstolen skall ingivas karta med protokoll rörande mätning av tomten enligt bestämmelserna i 2 kap. lagen om fastighetsbildning i stad; och skall vad i 36 § lagen om expropriation är stadgat om karta och beskrivning i stället gälla karta och protokoll som nu sagts.

160 §.

När särskilda skäl äro därtill, äger länsstyrelsen beträffande område på landet, för vilket stadsplan, byggnadsplan eller utomplansbestämmelser ej fastställts, förordna att stadgandet i 7 § första stycket ej skall gälla förrän från och med den 1 januari 1952.

Denna lag träder i kraft, såvitt avser 160 § den 1 januari 1950 och i övrigt den 1 april 1950.

* 343—490024. Svensk författningssamling 1949, Nr 663—668.

Redan före den 1 januari 1950 må länsstyrelse meddela förordnanden enligt 160 § nya lagen.

Mål, vari stämning utfärdats före den 1 april 1950, skall behandlas enligt äldre lag.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Drottningholms slott den 21 december 1949.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

HERMAN ZETTERBERG.

